

[Ømann.]

kan gennemføres i denne sal, men det kunne da godt være, at der kom andre urter på suppen efter et kommende valg.

Det er derfor ikke for tidligt at fremsætte dette forslag, og jeg vil gerne takke ministeren for, at han har haft det mod. I og for sig kunne ministeren jo nok vide på forhånd, hvordan det ville blive modtaget her. Det er jeg ikke i tvivl om. Men det, der skal bære forslaget frem, er også, at man stræber frem imod at få forenklet vores kinesiske skattesystem, således at selvangivelsen kan undværes for 80-86 pct. af Danmarks skatteydere, nemlig lønmodtagerne. Det er det, der skal være formålet, og det er det, der skal bære en reform frem.

Her beklager jeg, at det er et halvvejs forslag. Jeg beklager, at man påtager sig alle de administrative byrder og alle de indvendinger, som vi her har hørt, hvoraf de fleste dog heldigvis kan tilbagevises og tilbagevises let, ved en halvvejs løsning, når man i og for sig kunne nå en langt blødere landing ved en hel løsning. Jeg tænker her på, at det da ville være muligt at barbære flere af disse fradrag fuldstændig væk fra skattemellemværendet. Jeg siger ikke — det pointerer jeg — at man skal tage den skattefordel væk, som de pågældende fratrækkere, fradragshavere, har haft, man kan afregne med dem på en mindelig måde. Men det er muligt at trække dem ud af selvangivelsen. F. eks. er lønmodtagerfradraget slet ikke med i disse overvejelser. Det passer heller ikke ind, fordi det er et rent udgiftsfradrag, det er driftsudgifter, det her drejer sig om. Der kunne man dog lave et arrangement, hvor efter disse udgifter refunderedes arbejdstagerne af arbejdsgiverne, og at de til gengæld var skattefri, således som vi kender det fra statsligt ansatte. Det kunne man stræbe henimod.

Med hensyn til forsikringsfradrag har socialdemokratiet og SF jo tidligere været enige om en ordning, hvorefter man lagde administrationen af den rabat, der eventuelt skal gives, hen til forsikringsselskaberne eller pensionskasserne. Så kunne de sende deres regning til staten, når året var omme, og hæve deres støtte. Så var det ude af selvangivelsen.

På samme måde er det et halvvejs fradrag med hensyn til hele husspørgsmålet, og

det er vel nok den største anstødssten for forslaget her, at der ingen blød landing er for dem, der hidtil har haft et meget, meget stort rentefradrag, som er forudsætningen for, at de fortsat kan bebo deres hus.

Endvidere er det jo kedeligt, at der her ikke sker nogen afskaffelse af det gule skema, af ejendomsskemaet. Det ville også være muligt med akkurat lige så meget, lige så lidt besvær, som dette forslag frembyder. Man kunne da udmærket fiksere, hvilken skattefordel eller hvilken skattebyrde den pågældende husejer har haft af sit hus, når ordningen indtræder, regne det om i rede penge og så lade ham aftrappe denne fordel eller denne skattebyrde over en passende årrække, og vi har flere gange nævnt 10-15 år. Det ville være en blød landing, og det ville være en mulighed for at få rensset selvangivelsen, samtidig med at man ikke gjorde uret over for nogen nuværende husindehaver.

Jeg vil gerne sige lidt om nogle af de øvrige fradrag. Der er jo sagt noget om renterne her. Det er blevet gentaget, at flere udvalg efter hinanden har fastslået, at en sondring mellem privat og erhvervsmæssig gæld ikke kan praktiseres. Sådan er der blevet sagt. Jeg vil gerne have påpeget her oppe fra denne talerstol: hvad er det for en betænkning? Hvad er det for nogle udvalg? Jeg vil gerne have et citat. Jeg vil gerne have flere citater. Hvor står det, at noget udvalg har sagt, at noget sådant ikke kan praktiseres? Jeg er fuldstændig enig med skatte- og afgiftsministeren i, at dette kan praktiseres, og at det er spilfægteri, når man nu påberåber sig, at det kan det ikke. Det er simpelt hen, fordi der er vælgerinteresser, pengeinteresser, i hele dette spørgsmål.

Så er der jo også nogle fradrag, der kan afvikles. Det 3.000 kr.s fradrag har jo overhovedet intet fundament i den lovgivning, vi i øvrigt har vedrørende renteforsikringer. Det ville være rimeligt at afvikle det. Det ville være rimeligt at stryge det.

Når det nu siges med hensyn til gaverne, at dér må vi da endelig ikke fjerne fradragretten, så ved jeg ikke, om jeg skal le eller græde til hr. Anders Andersen. Hvad er det igen for en moral? Her giver man 1.000 kr. til et veldædigt formål, og så får man samtidig 600 kr. ind ad bagdøren, men man kan modtage takken, som om det var 1.000 kr.,